

Verslag Bestuursreis 2 t/m 11 mei 2013

De bestuursreis start midden in de nacht. We rijden via Hongarije naar Roemenië met als eindpunt Sighet Marmatiei in het noorden, bij de Oekraïense grens. De weg van Satu Mare naar Sighet is zeer slecht.

Aan het eind van de tweede reisdag zijn we bij dominee Daniël Drimbe. De ontvangst is als altijd allerhartelijkst. Voor de beide zwangere dochters Rebeca en Corina zijn babyspulletjes meegenomen die door familie en vrienden bij HOE zijn ingezameld.

De volgende ochtend wordt een bezoek gebracht aan twee arme gezinnen. Beide bezoeken geven een goed beeld van de armoede in Sighet waar nog steeds een heel grote werkloosheid is (50%).

Zomerkamp Sighet

's Middags rijden we naar het zomerkamp, in de bergen buiten Sighet. Het kamp is alleen maar te bereiken met een tractor of paard en wagen. Met een terreinwagen, die voor dit bezoek is geleend, gaan we naar boven. Er volgt een spannende rit door gaten, kuilen en plassen. Het kamp bestaat uit een primitieve woning met een schuur en een schapenstal. De jongens slapen in de schuur, de meisjes in tenten. Gekookt wordt buiten op een primitief vuurtje met ijzeren plaat. Deze zomer gaan er weer ca. 40 van de armste kinderen (gratis) 2x een week met ds. Daniel en zijn gezin, en nog een aantal Roemeense vrijwilligers naar dit kamp. Daniël denkt 2000 euro nodig te hebben. HOE wil die steun graag geven maar is afhankelijk van de opbrengst van de actie zomerkampen. De armoede is hier groot. De laatste drie jaren zijn de levensmiddelen 100 % duurder geworden, terwijl uitkeringen zijn verlaagd of niet meer worden betaald.

In Roemenië is het dit weekend Pasen. De familie Drimbe trakteert ons op zaterdagavond al op de paasmaaltijd, omdat wij zondagmorgen vertrekken naar Beius. Dit is typerend voor de Roemeense gastvrijheid. De volgende dag, Paasmorgen, gaat de reis verder. De rit naar Beius via Baja Mare is prachtig. Er lopen veel kerkgangers op de weg, de vrouwen en kinderen in klederdracht of feestelijke kleding en de mannen in stemmig zwart. De mannen dragen een mandje met eten bij zich. Eind van de middag zijn we bij de familie Beltechi in Beius en bezoeken de kerkdienst, waar ds. Beltechi voorgaat..

Zomerkamp Beius

Op Tweede Paasdag gaat de kerkgemeenschap uit Beius en Stei naar het zomerkamp voor een picknick. Het is prachtig weer. Na de koffie en een indrukwekkende kerkdienst wordt er gegeten van de heerlijkheden die de vrouwen hebben meegenomen.

De middag wordt gevuld met volleybal, voetbal en geklets. Aan het eind van de middag gaat het hele gezelschap weer terug. We nemen afscheid van de familie Beltechi .

Cluj-Napoca: kliniek en vuilnisbelt.

De volgende morgen komen we aan bij de kliniek van de stichting van Peter en Rodica Morar in Cluj. Na de hartelijke begroeting wordt aan de hand van een power point presentatie uitgelegd wat de plannen zijn voor dit jaar van de Fundația Creștină de Ajutorare (FCA) = de Christelijke stichting hulpverlening. Dat is indrukwekkend. Een nieuw project voor de stichting is de zigeunergemeenschap van Pata Rât, een vuilnisbelt buiten Cluj waar minstens 150 zigeunergezinnen wonen in krotten van plastic, lappen en karton.

Wij willen daar graag naar toe. Dit kan de volgende middag, maar alleen omdat de FCA, samen met de Nederlandse stichting Pro Romi daar naar toegaan voor een hulpactie. Het is onverantwoord om zonder begeleiding naar de belt gaan. De kans dat alles gestolen wordt is groot.

De volgende ochtend bezoeken we eerst een gezin, dat inwoont bij de schoonvader, die echter veel drinkt. De vader loopt al buiten en zegt dat we niet naar binnen kunnen, omdat zijn schoonvader al dronken is en agressief.

Zelf is hij ziek doch hij heeft geen geld voor medicijnen. Zijn twee kinderen maken deel uit van het mentorproject van de FCA: jonge kinderen die begeleid worden door jonge studenten, die hun mentor zijn. Iedere week is er een bijeenkomst bij de FCA, waarin zij van alles leren en hen ook verteld wordt uit de bijbel.

Terug in de kliniek helpen we Peter Morar de door de FCA gekochte 150 tassen met basisvoedsel voor de zigeunergezinnen, in de auto te laden. Dan op naar de vuilnisbelt. Deze ligt een half uur rijden buiten de stad, in een duinachtig gebied. Overal ligt verwaaid plastic en de weg is zeer slecht. Rondom de belt staan 'huisjes' van karton, lappen en plastic. Veel van deze mensen zijn stateloos en hebben geen enkel inkomen. Zij zoeken op de vuilnisbelt naar verkoopbare spullen om zo wat inkomsten te krijgen. Er is nauwelijks water, er ligt ergens één slang waar een straaltje water uitkomt. Als wij komen zitten de kleine kinderen al op grote stukken zeil en zingen met de Nederlandse medewerkster van Pro Rromi. Ze zien er erg vies uit. Een meisje van 12 zit te kleuren en heeft iets onder haar vestje. Het blijkt dat zij een kindje aan de borst heeft. Schrijnend!

Na het zingen moeten ze in een rij gaan staan voor de uitdeling van boterhammen van Pro Rromi en de tassen met voedsel van de FCA. De leider van de zigeuners: Mihai, die veel gezag heeft, houdt ze in het gelid. Steeds mogen vijf kinderen naar voren komen om het voedsel in ontvangst te nemen, dan moeten ze op het zeil gaan zitten. Ze stralen als ze de tas en de boterhammen hebben gekregen. Sommige kinderen proberen voor een tweede en derde keer een tas met voedsel te bemachtigen en een enkeling lukt dat ook. Je zal maar honger hebben.

Als de tassen uitgedeeld zijn, vertrekken de kinderen en hun inmiddels gearriveerde ouders naar hun krotjes.

De volgende ochtend vroeg starten we de terugreis.

We zijn dankbaar dat we weer veilig terug zijn. Er is veel om over na te denken met het bestuur van HOE, omdat hulp voor de arme medemens in Roemenië nog hard nodig is.

De reisgroep: Jack Glasbergen, Ria de Best en Jan van der Plas